

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 383/2022
03.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Цакула, председника већа, Јелене Ивановић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, са саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА из ..., коју заступа пуномоћник Јована Добријевић, адвокат из ..., за преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда - Одељења у Крагујевцу I-2 У 25413/21 од 12.08.2022. године, са противном странком Општинском управом општине Рача, у предмету престанка радног односа, у нејавној седници већа одржаној 03.04.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев подносиољке захтева за накнаду трошкова.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим диспозитива, уважена је тужба тужиље АА, поништено решење Општинске управе општине Рача број 118-2/2018-IV-00 од 14.09.2021. године и предмет враћен надлежном органу на поновно одлучивање, ставом другим диспозитива, обавезан је тужени орган Општинска управа општине Рача да тужиљи плати трошкове управног спора у износу од 17.870,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде са законском затезном каматом од дана истека рока за добровољно извршење до коначне исплате и ставом трећим диспозитива, одбијен је захтев туженог органа за накнаду трошкова управног спора. Решењем Општинске управе општине Рача број 118-2/18-IV-00 од 14.09.2021. године, ставом првим диспозитива, утврђено је да тужиљи, овде подносиољки захтева за преиспитивање судске одлуке, запосленој на радном месту извршилац за ... послове у Одсеку за ... послове у Одељењу за ... послове, престаје радни однос у Општинској управи општине Рача, дана 19.03.2018. године, након што је протекао рок од два месеца од коначности решења број 112-182/2017-IV-00 којим је тужиља остала нераспоређена у Општинској управи општине Рача, а ставом другим диспозитива, констатовано је да је о зарадама, накнади зарада, отпремнини и другим примањима које је тужиља остварила до дана престанка радног односа, одлучено решењем број 112-182/17-IV-00 од 19.02.2017. године.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде подносиатеља указује да је тужбом тражила да суд поништи оспорено решење начелника Општинске управе општине Рача број 118-2/18-IV-00 од 14.09.2021. године и да обавезе туженог да је врати на рад. Истиче да Управни суд није одлучио о тужбеном захтеву у целости, јер није одлучио о захтеву за враћање на рад сагласно одредбама Закона о раду. Сматра да је Управни суд, сагласно одредби члана 70. Закона о управним споровима, морао да одлучи у спору пуне јурисдикције и тужиљу врати на рад. Оспорава и одлуку о трошковима управног спора, јер сматра да јој припада накнада трошкова у опредељеном износу од 36.000,00 динара на име састава тужбе, као и на име састава образложеног поднеска од 10.05.2022. године састављеног од стране пуномоћника из реда адвоката. Предлаже да Врховни касациони суд захтев уважи и побијану пресуду преиначи или укине, а туженог обавезе на накнаду трошкова насталих у поступку поводом захтева.

Противна странка у одговору на захтев предлаже да суд захтев одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев неоснован.

Тужиља је тужбом поднетом Управном суду у овом предмету предложила поништај решења туженог органа Општинске управе општине Рача број 118-2/18-IV-00 од 14.09.2021. године, донетог у извршењу пресуде Управног суда У 11823/20 од 16.06.2021. године, којим је утврђено да тужиљи дана 19.03.2018. године престаје радни однос код туженог, истеком рока од два месеца од коначности решења туженог број 112-182/2017-IV-00 од 31.10.2017. године, којим је тужиља код туженог остала нераспоређена, а на основу члана 169. став 3. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе („Службени гласник РС“ број 21/16), према којој нераспоређеном државном службенику престаје радни однос протеклом рока од два месеца од коначности решења којим је утврђено да је службеник нераспоређен.

Према разлозима образложења побијане пресуде, како је пресудом Управног суда У 17670/21 од 03.02.2022. године, уважена тужба тужиље и поништено решење Жалбене комисије општине Рача број 112-182/17-II-02 од 14.07.2021. године, којим је одбијена као неоснована жалба тужиље изјављена на решење вршиоца дужности начелника Општинске управе општине Рача број 112-182/2017-IV-00 од 31.10.2017. године, којим је тужиља код туженог остала нераспоређена, то је поништено оспорено решење од 14.09.2021. године којим тужиљи престаје радни однос са 19.03.2018. године због протекла рока од два месеца од коначности решења 112-182/2017-IV-00 од 31.10.2017. године којим је тужиља остала нераспоређена у општинској управи Општине Рача. Како престанак радног односа настаје два месеца након коначности решења о нераспоређивању, које је поништајем другостепеног решења 112-182/17-II-02 од 14.07.2021. године престало да буде кончано, то је правилна одлука Управног суда о уважавању тужбе, без враћања тужиље на рад, будући да од одлуке о жалби зависи и останак у правном промету решења којим је тужиљи престао радни однос.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је иста донета без повреде правила поступка и уз правилну примену материјалног права. Побијаном пресудом су оцењена сва питања и околности који су могли бити од утицаја на законитост оспорене одлуке и за ту оцену су дати довољни и јасни разлози, које прихвата и овај суд.

Врховни касациони суд је ценио навод захтева да је Управни суд требало оспореном пресудом да одлучи и о захтеву тужиле за враћање на рад, па је нашао да је исти неоснован. Ово стога што према одредбама члана 3. и члана 8. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), Управни суд у управном спору одлучује о законитости коначних управних аката и коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, осим оних у погледу којих је у одређеном случају предвиђена другачија судска заштита, као и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено. Према цитираним одредбама, у управном спору се не одлучује о захтеву за враћање на рад, а Управни суд је побијаном пресудом одлучио о предмету управног спора - законитости тужбом оспореног решења.

Наводе подносиоце којима се оспорава решење о трошковима управног спора, садржано у ставу трећем побијане пресуде Врховни касациони суд није разматрао. Ово стога што тим решењем није одлучивано о предмету управног спора у смислу члана 3. Закона о управним споровима, те исто не представља правноснажну одлуку Управног суда из члана 49. ст. 1. и 2. Закона о управним споровима чије преиспитивање странка може тражити пред Врховним касационим судом подношењем захтева за преиспитивање судске одлуке као ванредног правног средства.

Имајући у виду све изложено, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива ове пресуде.

С обзиром на то да је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима сходном применом одредбе члана 165. став 1. у вези члана 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 87/18) одлучио као у другом ставу диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 03.04.2023. године, Узп 383/2022

Записничар
Мирела Костадиновић, с.р.

Председник већа – судија
Гордана Џакула, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић